

บทนำ

อีคารุ ♥ ไค

สุขสันต์วันเกิด ไคของฉัน

ตอนนี้เราอายุสิบแปดเท่ากันแล้ว อยู่เคียงข้างฉันนะ
เราจะอยู่ด้วยกันตลอดไป และรักกันตลอดไป

ฉันยืนมองป้ายใหญ่ๆ ที่ติดอยู่หน้าโรงเรียนด้วยสายตาซีเครียดและ
อยากจะอาเจียนออกมาเต็มที นี่มันเรื่องบ้าอะไรนักหนาที่ไม่รู้ =_= ฉัน
อุตส่าห์ย้ายจากโรงเรียนเซโซเพื่อมาเรียนที่โรงเรียนซากุระในช่วงฤดูใบไม้
ร่วงแบบนี้ กลางเทอมแบบนี้ เพื่อหนีปัญหาจากที่โรงเรียนเก่า...

แต่ยังต้องมาเจอปัญหาบ้านี่อีกแหละ!

จริงๆ มันก็ไม่เกี่ยวอะไรกับฉันหรอก แต่ฉันเด็กร้อนอะ -*
ไม่เข้าใจจริงๆ ว่าทำไมผู้ชายหล่อๆ สองคนถึงต้องมีซัมมิงกันแบบนี้ เขา
จะเป็นเกย์หรือเป็นอะไรกันฉันไม่ว่า...แต่เสียความหล่อละ -__-

ซากุระจิ อีคารุ เขี้ยวเสน่ห์หน้าหลงไหล มีชื่อเสียงทางด้านการ
ชงชาและการจัดดอกไม้ เขามักจะใส่ชุดยูคาตะและสวมเกียะเพราะได้รับ
อนุญาตจากทางโรงเรียนว่าไม่จำเป็นต้องใส่ชุดนักเรียนมาก็ได้ เนื่องจาก

พองโก้

6

พ่อของเขาวริจาคเงินให้โรงเรียนเป็นจำนวนมาก

โคบายาชิ โค ใจดี คุณเป็นผู้ใหญ่ (มากกว่าซาคุราจิ - -) แต่แอบเจ้าชู้หน่อยๆ และเป็นแฟนกับซาคุราจิ -.- ยังไม่มีใครรู้ว่าเป็นเรื่องจริงหรือไม่ แต่ก็ไม่มีใครออกมาปฏิเสธสักคน แล้วจะให้คนในโรงเรียนคิดยังไงยย TTT และเนื่องจากโคบายาชิเป็นคนสนิทของซาคุราจิจึงทำให้ได้รับสิทธิพิเศษในการแต่งกายเช่นเดียวกับซาคุราจิ

และที่สำคัญ...ผู้ชายสองคนนี้ติดอันดับหนุ่มหล่อที่สุดในโรงเรียนและเรียนอยู่ห้องเดียวกับฉัน!!!

ฉันถึงได้เสียดายอยู่นี่ไง! เสียดายอาหารตาที่กลบกลายเป็นเพศที่สาม -.-

"ซาคุราจิกับโคบายาชิสวีทกันจังเลยน้ำ เอ้อ~ น่าอิจฉาจริงๆ"

"เมื่อวันก่อนฉันเข้าไปคุยกับโคบายาชิ เขาก็คุยกับฉันดินะ แต่ซาคุราจิเข้ามาขัดอะ"

"โห~ ชี้หิ้งนะเนี่ย"

ฉันส่ายหน้ากับประโยคสนทนาของคนรอบข้างที่กำลังวิจารณ์ป้ายอวยพรใหญ่เวอร์ชั่นนี้ออกกรส ก่อนจะก้าวเข้าตึกเรียน ผู้ชายหล่อๆ สมัยนี้เป็นแบบนี้กันหมด แล้วจะเกิดมาหล่อกันทำไม

แต่ซาคุราจิ...หมอนั่นทำให้ฉันนึกถึงคนคนหนึ่งแฮะ

อ้ากกก!!! ไม่เอา เลิกคิด โรงเรียนใหม่ ชีวิตใหม่ ฉันต้องลืมนมันให้หมด!!!

ใช่ ต้องไม่มีที่ว่างสำหรับ 'เขา' อีกแล้ว ฉันอยู่โรงเรียนใหม่ที่ไม่มีเขา อยู่ในที่ที่ไม่มีเขา ชื่อฉันคือ อากาซากะ อากิ ซึ่งแปลว่าฤดูใบไม้ร่วง ฉะนั้นฉันจะต้องสดใสในฤดูใบไม้ร่วง ถึงแม้ปีนี้นั้นจะแสนเศร้าแค่ไหนก็ตาม แต่ฉันก็ต้องทำให้ได้

ทำใจยอมรับแล้วลืมนเรื่องทั้งหมดลงให้ได้...ลืมนทุกสิ่งทุกอย่าง

1

‘คอมองออกไปนอกหน้าต่างอย่างเบื่อหน่าย เขากำลังคิดว่ามัน
ฤดูใบไม้ร่วงแบบไหนกันแน่ ฝนตกแบบนี้จะขี่มอเตอร์ไซด์ออกไปเรียน
ได้อย่างไร นึกถึงโรงเรียนแล้วก็ไม่โห้ขึ้นมาอีก เจ้าฮิคารุทำให้เขาโกรธ
เป็นบ้าเพราะป้ายอวยพรวันเกิดนั้น -__+

หมอนั้นคิดจะทำให้ทุกคนคิดว่าเขากับมันเป็นแฟนกันจริงๆ
นะเธอ!

ที่จริงแล้วทุกสิ่งทุกอย่างที่เล่าลือกันในโรงเรียนเกี่ยวกับเขาสองคน
นั้นไม่มีอะไรจริงเลยด้วยซ้ำ เขากับฮิคารุเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่เด็กๆ
ความที่บ้านอยู่ห่างๆ กันก็เลยทำให้สนิทกัน แต่ฮิคารุชอบทำตัวติดเขา
เสียจนคนอื่นเข้าใจผิดกันไปหมด แล้วเจ้านั้นก็ไม่แก้ตัวอะไรเลย แถม
ยังพูดอีกว่าอย่าไปสนใจพวกที่รู้ไม่จริงพูด - -

แต่พวกที่รู้ไม่จริงของฮิคารุจะหมายถึงคนทั้งโรงเรียน...พานมาถึง
คนที่บ้านด้วยนะ!

"คุณหนูครับ จะออกรถแล้วนะครับ"

"อืม" ใ้รับคำคนขับรถเบาๆ อย่างไม่ค่อยพอใจก่อนจะเดินไปทาง
ลิ้มซึนสีดำที่จอดอยู่ ทั้งๆ ที่อยากขี่มอเตอร์ไซด์ออกไปเองแท้ๆ แต่
ไอ้ฝนน้ำก็ดันตกลงมาเสียได้!

"ไ้จะไปกับฉัน ขอโทษด้วยนะลุง ^^" เสียงสดใสนี้ทำเอาไ้
สะดุ้งเฮือก ก่อนจะตวัดตามองไปทางต้นเสียงพร้อมแยกเขี้ยวส่งไปให้
คนขับรถมองทั้งสองคนสลับกันไปมาแล้วถอนหายใจเบาๆ

สรุปว่าคุณหนูของเขากับคุณหนูซึ่งเป็นลูกของเพื่อนของเจ้านาย
กิ๊กกันจริงๆ อย่างที่ชาวลิ้อว้าไ้มัย!

ในขณะที่คนขับรถคิดอย่างนั้น คุณหนูของบ้านก็กำลังหงุดหงิดถึง
ที่สุด เมื่อไหร่หมอนั้นมันจะเลิกทำตัวเหมือนเด็กที่ซอบว้างตามผู้ใหญ่สักทีนะ
แทนที่จะทำตัวติดกับเขา ไปติดผู้หญิงซะดีกว่า

"นายมาทำอะไรเนี่ย ฉันกำลังจะไปเรียนนะ"

พองโก้

๘

"ไร้ๆๆ ยังนอนแค้อยู่อีกหรือที่รัก *-*"

โคมองเพื่อนรักที่ส่งสายตาวีบวบมาให้พร้อมทำหน้าที่อันเต็มที เขา ผลักออกฮิคารุออกไปเบาๆ แล้วเตรียมขึ้นรถ แต่ฮิคารุก็คิดว่าแขนเขาเอา ไว้เสียก่อน เล่นเอาคนขับรถของบ้านโคบายาชิถึงกับปวดเหงื่อเลยทีเดียวน

คุณหนูเป็นเกย์ แจ้! คุณหนูของกระโปก้มมม TT(TT

"งอนฉันจริงๆ ด้วย TTOTT"

"-_* นินาย..."

"ก็ฉันรักใคร่ได้ถึงได้เขียนคำอวยพรไปแปะไว้ที่หน้าโรงเรียน ตั้งใจ เซอร์ไพรส์นายเลยนะนั่น หายงอนแล้วไปขึ้นรถซะ!" ฮิคารุพูดด้วยน้ำเสียง ทะเล้นพลางพยายามผลักหัวเพื่อนรักไปที่รถของเขา ฝนตกแบบนี้ยิ่งง หมือนี้ก็ไม่มีทางหนีเขาไปซื้อรถมอเตอร์ไซด์คันเท่าสิงโตนั่นออกไปได้หรอก ห่วงหล่ออย่างกับอะไรดี -- มันคงไม่อยากหัวเปียกเพราะน้ำฝนแน่ๆ

แบบว่ากลัวผมเสียทรง

"แต่ฉันไม่ตกลงด้วย"

"ล้อเล่นนิดเดียวอะ" ฮิคารุทำแก้มป่องๆ ก่อนที่โคจะสายหัวอย่าง เอือมระอาแล้วขึ้นรถ ฮิคารุรีบสตาร์ทรถออกไปทันที เขาเป็นว่ายอมให้ หนึ่งวัน อีกร้อยปีก็ไม่ว่าจะไมให้เพื่อนตัวเองด้วย

เฮ้อ! ทำไมเขาต้องยอมหมอนี่ทุกอย่างเลยนะ สงสัยจะเป็นเพราะ นิสัยเด็กๆ ของฮิคารุที่ทำให้เขาคิดว่ามันเป็นเด็กอยู่ตลอดเวลาละมัง

"นายไม่คุยกับฉันเลยน้ำโค" ฮิคารุพูดทำลายความเงิบในรถก่อน ที่โคจะเหลือบมองเขาด้วยหางตาแล้วยิ้ม นั่นทำให้ฮิคารุค่อยโล่งใจ หน่อยว่าเพื่อนไม่ได้โกรธเขาจริงๆ ทั้งที่จริงๆ แล้วตอนแรกแทบจะเอา สปาร์ต่าฟันหัวเบะ *-+ "

แน่ละ จะโกรธจริงๆ ได้ยังไง หมอนี่คงจะชินแล้วเพราะเขาเองก็ ทำแบบนี้บ่อยๆ ไม่แปลกเลยที่คนอื่นฯ จะมองว่าพวกเขามีซิมรั้งกัน -- ;

"ฉันไม่เข้าใจนายจริงๆ อวยพรเฉยๆ ก็ไม่มีใครว่า แต่ดันประกาศ หาราชะขนาดนั้น"

"ทุกคนจะได้รู้ว่าเรารักกันแค่ไหน >////////<"

"ทุกคนจะคิดว่าเราเป็นเกย์นะสิ"
"หยาบคายที่สุด! เราเป็นเพื่อนรักกัน!"
"แต่คนอื่นไม่ได้คิดอย่างนั้น"
"กรี๊ดดดดด"

"- -;" ไคมองเพื่อนด้วยสายตาเอือมๆ ก่อนจะมองออกไปนอกหน้าต่างรถ ฝนที่ตกหนักแบบนี้ ในขณะที่เขากำลังนั่งอยู่บนรถอย่างสบาย หารู้ไม่ว่ามีใครคนหนึ่งกำลังลำบาก

ซ่า!!!

"กรี๊ดดดดด" ไคสะดุ้งเล็กน้อยก่อนจะหันไปมองทางฮิคารุที่ขับ รถอย่างเร็วจนทำให้น้ำกระเด็นใส่ผู้หญิงคนหนึ่งเข้าอย่างจังจนเธอพลัด ตกที่อะระบายน้ำข้างทาง แต่หมอนั้นไม่มีทีท่าว่าจะสนใจแม้แต่หน่อย ให้นตาย! สุกภาพนุรุซอย่างเขายอมไม่ได้!

"นายจะไม่ลงไปดูเธอหน่อยหรือไง"

"ฝนมันตก"

"ไอ้ใจดำ"

"ทำไม่ล่ะ"

"นายเป็นคนทำนะ นายต้องรับผิดชอบเซ!"

"เอาน่า~ มันผ่านมาแล้ว"

"โห - - มั่งง่ายสุดๆ"

"= =;"

"-* จอด! ถ้านายไม่ลง ฉันจะลงไปเอง" ไคพูดเป็นเชิงสั่งก่อนที่ ฮิคารุจะหันมายิ้มหน้าแบ๊วแล้วหันมาวิ่งกับตัวเองไม่เคยทำอะไรผิดเอาไว้ แต่ถึงแม้เขาจะยิ้มปากกว้างปากฉีกยังไง ไคก็ยังดี้อจะลงไปช่วยผู้หญิง คนนั้นให้ได้เพราะเขาเป็นคนประเภทไม่ชอบเห็นผู้หญิงโดนทำร้าย

โดยเฉพาะผู้หญิงน่ารักๆ - -;"

"จึ้นกอดก่อนสิ ^3^ เดี่ยวจอดให้เลย"

"แ่งงงงงงง"

"-_- ซิ! ดื้อชะมัด" ฮิคารุค่อยๆ ถอยรถกลับไปยังที่ที่เขาทำให้ผู้หญิง

10

คนนั้นตกลงไปในท่อระบายน้ำ ตอนนั้นขาข้างขวาของเธออยู่ในท่อเสียครึ่งขา -- อีคารุกับไคก็พร้อมคนละคนพร้อมกับเดินเข้าไปหาเธอ

"ฮะ! อาคาซากะ!" ไคเอ๋ยขึ้นเบาๆ ก่อนที่เจ้าของชื่อจะหันมามองหน้าเขาเล็กน้อย เนื้อตัวของเธอเปียกปอนไปด้วยเม็ดฝนมากมาย คงเป็นเพราะร่มที่มีแต่โครงที่อยู่ข้างตัวเธอนั้นกับเหตุการณ์ที่อีคารุขับรถเร็วจนน้ำกระเด็นใส่เธอจึงทำให้เธอดูเหมือนลูกหมาตักน้ำก็ไม่ปาน

"ไคบayaชิ!"

"-- นึกว่าใคร ที่แท้ก็เพื่อนห้องเดียวกัน จะทำให้ลำบากไปทำไมนะ" อากิมองหน้าอีคารุด้วยหางตาทันทีที่เขาพูดจบ แต่ก็ไม่ได้ใส่ใจอะไรมากเพราะตอนนั้นขาเธอเคล็ดขัดยอกไปหมดจนแทบจะขยับไม่ได้เลยด้วยซ้ำ

ใช่แล้ว เธอเรียนอยู่ห้องเดียวกับพวกเขา แต่นี่ก็เป็นครั้งแรกที่เธอได้คุยกับสองคนนี้จะมั้ง --^ แถมการคุยครั้งแรกก็น่าประทับใจซะไม่มีอะ

"พูดมากน่าอีคารุ นายนั้นแหละที่ทำให้อาคาซากะเป็นแบบนี้" ไคหันไปเอ็ดเพื่อนก่อนจะยิ้มให้อากิอย่างใจดีเสียจนคนที่ได้รับมอรอยยิ้มนั้นอดที่จะยิ้มตอบกลับไปได้ ถึงแม้ว่าขาข้างหนึ่งจะอยู่ในท่อก็ตาม
==

"ลูกขึ้นเองไหวมั๊ย"

"ไหว" อากิตอบเสียงเบาๆก่อนจะพยายามดันตัวเองขึ้นมาจากท่อแต่กลับล้มลงไปอีก โชคดีที่ไคคว้าแขนเธอไว้ทัน ไม่งั้นเธอคงหน้าคะมำลงไปใต้น้ำไปแล้ว!

"-- ล้อออยซะมัด"

"อีคารุ -*+ อาคาซากะ ถ้าไม่รังเกียจให้ฉันช่วยพุงนะ" ไคทำเสียงดูใสอีคารุก่อนจะเปลี่ยนเป็นรอยยิ้มที่อ่อนหวานราวน้ำผึ้ง อีคารุจึงอดหมั่นไส้ไม่ได้ เห็นผู้หญิงน่ารักๆ ที่ไรเป็นแบบนี้ทุกที ชิ! มันน่าน้อยใจมั๊ยล่ะ เขากับไคเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่เกิด เรียกได้ว่าสับแปดปีเลยล่ะ แต่ไคกลับต่อว่าเขาเพราะผู้หญิงที่เพิ่งคุยกันครั้งแรก! TTOTT

"โห้ย! ฉันเอาขาขึ้นจากท่อไม่ได้"

"ขาใหญ่"

จืดดด!!

แทบจะทันที อากิตัวตีสายตาที่แสนดูดนึ่งไปทางคนปากเสีย แต่หมอนั้นกลับไม่รู้สึกลึ่ก ผิวปากก็อ่อมอย่างสบายอกสบายใจ หอนอย! คงจะหึ่งไคแน่ๆ ถึงได้แหวะเธอแบบนี้ ผู้ชาย (เอ๊ะ หรือเกย์) อะไร หยาบคายเป็นบ้า!

ฉันไม่ได้ขาใหญ่นะ ฮึ๊ก แค่ขาเคล็ดก็เลยเอาออกจากท่อไม่ได้ต่างหาก TT^TT

อากิเพิ่งจะย้ายมาอยู่โรงเรียนซากระได้เพียงไม่นาน แต่ผู้ชายสองคนนี้ดังมากจนทำให้เธอรู้จักดี เพราะนอกจากจะดังแล้วยังเรียนอยู่ห้องเดียวกันกับเธอเสียอีก

พวกเขามีชื่อติดอยู่ในอันดับคนที่หน้าตาดีที่สุดในโรงเรียนและเป็นคู่รักหวานชื่นประจำโรงเรียนด้วย - -

นี่เธอจะดีใจหรือเสียใจดี - -

และถึงแม้ฮิคารุจะปากเสีย แต่เธอก็อดไม่ได้ที่จะแอบมองเขาไปหลายต่อหลายรอบ...หลายรอบมากๆ

เขาทำให้เธอนึกถึง...คนคนหนึ่ง

"ค่อยๆ ดึงขาออกนะ อย่ารีบร้อน เดียวเจ็บ นั้นแหละ ดีมาก" ไคพุงตัวอากิขึ้นมาซ้าๆ ขาข้างที่ตักท่อเต็มไปด้วยซีโคลน -- ในขณะที่ยิคารุทำหน้าที่เบื่อน่ายแล้วเดินกลับไปทีรถโดยไม่รอชาวบ้านชาวช่อง ไคส่ายศีรษะเล็กน้อยด้วยความระอาแล้วพาอากิขึ้นรถทางประตูข้างหลังปล่อยให้ฮิคารุขับรถอยู่ข้างหน้าคนเดียวเปล่าเปลี่ยวเอกา

"ขอโทษนะ"

"นายไปขอโทษอะไรเค้า --** ฉันเป็นคนขับรถและเป็นคนทำให้เค้าตกท่อซะ"

"แต่นายก็ไม่ยอมขอโทษ"

"จำเป็นด้วยหรือ ฮิ!" ยิคารุพูดอย่างไม่แยแสก่อนจะโดนไคผล็ก

หัวของคนปากมากจากด้านหลังเข้าให้แรงๆ หนึ่งในที่ อากิมองคนทั้งคู่อย่าง สะพรึงกลัว รู้สึกเหมือนคู่สามีภรรยาทะเลาะกันไม่มีผิด นี่เธอนั่งอยู่กลาง ดงเกย์หรืออย่างไร TOTT

12

รู้ว่าสองคนนี้หล่อ แต่ก็รู้เช่นกันว่ารสนิยมของทั้งคู่เป็นยังไง อากิ จึงเลือกที่จะไม่เข้าไปใกล้ดีกว่า นี่ขนาดเรียนอยู่ห้องเดียวกันนะ แต่เธอยัง ไม่เคยคิดจะเข้าไปทักทายพวกเขาในห้องเรียนเลย~

ทำยังไงได้ -- อย่าว่าแต่เธอไม่อยากจะเข้าไปใกล้เลย! แม้แต่คนอื่น ๆ ก็ยังไม่กล้าเข้าไปใกล้พวกเขา พวกผู้หญิงอาจจะกรี๊ดๆ สองคนนี้น่าบ๊อง แต่ ก็ลำบากนึกได้ว่าพวกเขาไม่ใช่คนที่ควรไปกรีดกับควมหล่อ

"โอ๊ย! ไฉใจร้ายยย~"

"เฮอ --"

"เซอะ!"

"- -;;;" "โคตรเหนื่อยใจเล็กน้อยก่อนจะหันไปทางคู่กรณีของเพื่อน ที่เขาต้องเป็นคนเตะเธอแทน หมอนั่นเป็นคนทำเรื่องแท้ๆ แต่เขา ต้องมาขอโทษแทน มันใช้เรื่องมัยเนี่ย แต่ก็เอาเถอะ เขาเป็นสุภาพบุรุษ อยู่แล้ว

ไม่เหมือนไอ้คนที่กำลังขับรถอยู่นั้น - -;

"เอาผ้าเช็ดหน้าฉันไปใช้ก่อนนะอากาศชากะ ตัวเปียกแบบนี้ระวัง จะไม่สบาย"

"เฮอะ!"

"พอดีว่าฉันคุยกับอากาศชากะนะฮิคารุ"

"- - ว่าฉันสอดเรอะ!"

"ซากราจิ นายนะหึ่งโคบายาชิก็บอกมาตามตรงเถอะ" อากิทน ไม่ไหวจึงเปิดปากพูดขึ้นบ้าง หมอนี่ทำให้เธอนึกถึงคนคนหนึ่งจริงๆ คนที่ทำให้เธอต้องระเห็จมาอยู่โรงเรียนซากระแห่งนี้ คนที่ทำให้เธอ รั้าให้แทบบ้า

นิสัยของหมอนี่ ทุกสิ่งทุกอย่าง...เหมือนกับ 'เขา' จริงๆ

"ถ้าหึงแล้วจะทำไม"

"ฮิคารุ =." "ไคเบรยขึ้นเบาๆ ก่อนจะส่ายศีรษะเล็กน้อยแล้วมองไปทางอาากิที่นั่งเงียบกริบและจ้องมองฮิคารุด้วยสายตาว่างเปล่า แต่แล้วก็เปลี่ยนเป็นสายตาแข็งกร้าวตามเดิมเมื่อเธอสังเกตเห็นว่าไคกำลังมองอยู่ ไคแปลกใจเล็กน้อยแต่ก็ไม่ได้ติดใจอะไรมากมายกับท่าทางประหลาดๆ ของเธอ

"หยุดพูดบ้างๆ ได้แล้วน่าฮิคารุ แต่นั่นทั้งโรงเรียนก็คิดว่าฉันกับนายอะไรๆ กันไปหมดแล้ว!"

"อะไรของนาย อะไรๆ กัน >.< ไคพูดทะเล้ง"

"ไอ้บ้า -*+ "

"สรุปข่าวลือนั้นเป็นจริงด้วยสินะ" อาากิพึมพำกับตัวเองเบาๆ แต่สองคนที่นั่งอยู่ก็ได้ยินด้วยเพราะในรถนั้นเงียบสงบ ไม่มีใครพูดอะไรออกมานอกจากเธอเพียงคนเดียว นั่นทำให้ฮิคารุหัวเราะบ้าบออยู่คนเดียว ส่วนไคกุมขมับตัวเองอย่างเครียดๆ

"เลิกแก๊งอากาศซะได้แล้วน่า!"

"ก็มันน่าแก๊งมัยละ"

"แก๊งอะไร" อาากิถามพลางขมวดคิ้วมุ่น แต่ก็ยังพยายามเว้นระยะห่างระหว่างตัวเธอกับไคเอาไว้เพราะความหวาดกลัว --

"ไม่ต้องรู้หรอก แฟนเค้าคุยกัน คิก~" ฮิคารุหัวเราะพร้อมกับจิบปากจิบคอดพูด ไคจึงถอนหายใจอย่างปลงๆ ก่อนจะมองรอยแผลที่ถูกรักษาเป็นรอยยาวตรงขาข้างที่ตกลงไปในท่อของอาากิ นับว่าโชคดีที่แค่ถลอกนิดๆ หน่อยๆ ถ้าตกลงไปเจอเศษแก้วบาดคงแย่ ไอ้บ้าฮิคารุเล่นไม่รู้เรื่องจริงๆ

"วิตถารชะมัด แง! TOT"

"อย่าไปสนใจฮิคารุเลยน่า เธอสนใจแผลที่ขาตัวเองก่อนเถอะอากาศซะ"

"เธอสนใจแผลที่ขาตัวเองก่อนเถอะอากาศซะ~ เหอะๆ เสียผู้หญิงเธอระวังจะโดนมันหลอกเอาละกัน!" ฮิคารุตัดเสียงพูดล้อเลียนไคแล้วเปลี่ยนเป็นน้ำเสียงเบือหน่าย ไคจึงเคาะศีรษะเพื่อนรักเข้าไปเสียหนึ่งที

14

ก่อนที่รถคันสวยจะหักเลี้ยวเข้าไปในโรงเรียนซากุระ โรงเรียนเอกชนชื่อดังกลางกรุงโตเกียว

"ขอใบนะ โคบายาชิ" อากิเอ่ยหลังจากลงจากรถและเข้ามาในตึกเรียนเรียบร้อยแล้วโดยมีโค้ชพุงตัวเอาไว้ เขาพยักหน้ารับยิ้มๆ แต่คนที่มึนปัญหามากก็ไม่พ้นฮิคารุเจ้าเก่า

"เฮ้ๆ ฉันเป็นคนขับรถมานะ!"

"ก็แค่ขับรถ --"

"แต่ถ้าไม่มีรถฉัน เธอก็มาไม่ถึงโรงเรียนหรอก"

"แต่ถ้าไม่มีรถนาย ฉันก็จะไม่มีวันตกท่อบ้างๆ นั่นจนต้องอยู่ในสภาพแบบนี้!"

"แ่ง - -+"

"เออละ พอๆ" โคยกมือขึ้นห้ามทัพระหว่างอากิกับฮิคารุเอาไว้ เพราะนักเรียนคนอื่นๆ เริ่มหันมาสนใจทางพวกเขาทั้งสาม และคนที่ถูกให้ความสนใจมากที่สุดก็คืออากิ เพราะโคกำลังพุงตัวของเธอไว้โดยที่ฮิคารุไม่ขัดข้องหรือโวยวายอย่างที่ควรจะเป็น

"ปล่อยฉันเถอะ โคบายาชิ" อากิเอ่ยเนื่องจากเริ่มรู้สึกว่าคุณในโรงเรียนจะสนใจเธอเป็นพิเศษ ไม่เว้นแม้แต่เหล่าอาจารย์ที่มองมาอย่างสนใจ

"พูดอะไรอย่างนั้น อคาซากะ เธอขาเจ็บอยู่นะ แล้วเราก็อยู่ห้องเดียวกัน ไม่ลำบากฉันหรอกนะ"

แต่ลำบากฉัน -- อากิอยากจะตะโกนออกไปแบบนี้จริงๆ แต่ก็เกรงใจเพราะเขาก็อุตส่าห์ช่วยเธอทุกๆ ที่คนผิดก็เดินตามหลังมา แต่หมอนั้นกลับไม่สนใจอะไรเลย --

"เอาไว้ฉันเลี้ยงข้าวไก่โทษมัยอคาซากะ"

"ไอ้คนที่ต้องไก่โทษนะ มันฉันไม่ใช่เธอ"

"ถ้ารู้แล้วทำไมไม่ทำละ" ไคหันไปแหวะฮิคารุก่อนที่ฮิคารุจะสะบัดศีรษะของตัวเองอย่างแรง ทำนองเยี่ยงสตรีเพศ อากิมองสองคนนี้ด้วยความลึบสนงงวย สรุปลคนพวกนี้ยังงังกันแน่ เธอลึบสนไปหมดแล้ว

ดูเหมือนแฟนกันก็ใช่ แต่ว่าจะเป็นเพื่อนกันเฉยๆ ก็ใช่อีก
แสดงว่าพวกเขาจะต้องรักกันมากๆ แน่เลย =.,= นากลัวชิบเป้ง
"เอาเป็นว่ากลางวันนี้เลยก็ได้ ฉันเลี้ยงข้าวเธอเอง"
"ไม่เป็นไร"
"อยากกินอะไร"
"เอ๋อ..."
"-_- ไคคนนี้เลี้ยงเลยนะ เธอปฏิเสธลงเหรออ"
"แต่ว่า..."
"-_-+"
"ก็ได้ๆ TOTT งั้นเอาข้าวอบนะ"
"แหม ^^ ซอบกินเหมือนฮิคารุเลยนะ" อากิหันไปมองทางฮิคารุ
ทันทีที่ไคพูดจบ ฮิคารุทำหน้าที่ไม่รู้ไม่ชี้และเดินลอยหน้าลอยตาไม่สนใจ
สิ่งรอบข้างจนคนตัวเล็กอดที่จะหม่นไส้ไม่ได้
"อากิ งั้นเปลี่ยน เอาข้าวหน้าเนื้อแทนละกัน"
"-_-+ นี่เธอทวนประสาทเหรออ" ฮิคารุหันมาถามอากิด้วยน้ำเสียง
หาเรื่อง
"เปล่า แต่ฉันไม่อยากกินอะไรที่นายชอบ -_-+++"
"กรรर्थ - -+"
ไคสายตึ้งระและมองทั้งสองด้วยสีหน้าเบื่อหน่าย เพราะต่างคน
ต่างไม่ยอมกันเนี่ยแหละถึงทำให้ต้องทะเลาะกันแบบนี้ทั้งๆ ที่เพิ่งเคยคุย
กันแท้ๆ ถ้าไม่ติดว่าฮิคารุปากเสียก็คงไม่เกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้นหรอก
นานๆ ทีเขาจะมีเพื่อนเป็นผู้หญิง ที่ผ่านมากบใครได้ไม่นานก็เบื่อ แต่
พอมาเจอเพื่อนใหม่ที่ท่าทางจะถูกใจเขาก็ดันไม่ถูกกับฮิคารุ เพื่อนรักของ
เขาเสียอย่างนั้น
เฮ้อ -.-, กลุ้ม

